

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Tržište rada i nezaposlenost". Rad ima 42 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

TRŽIŠTE RADA I NEZAPOSLENOST

UVOD

Nezaposlenost je jedan od najvažnijih društvenih i ekonomskih problema današnjice, i to ne samo u Srbiji već svuda u svetu. Budući da se svakodnevno susreće, njena pojava i značenje izgledaju jasni sami po sebi i svaki političar ili ekonomista ima svoje mišljenje kako da joj pristupi.

Nezaposlenost nije postojala jedino u prvobitnoj zajednici, ali sa pojavom privatnog vlasništva, podele rada i trgovine, s najamnim radom sigurno se javlja i nezaposlenost. Međutim, do devetnaestog veka, ako se i uopšte i pridavala pažnja tom problemu, posmatralo se isključivo kroz njegovu posledicu, siromaštvo i bedu, pa i A. Smit (Adam Smith) i T. Maltus (Thomas Malthus) krajem osamnaestog veka ne vide nezaposlenost kao ekonomski problem uvereni u apsolutnu moć "nevidljive ruke" koja uspostavlja ravnotežu. D. Rikardo (David Ricardo) u delu Principi političke ekonomije (Principles of Political Economy and Taxation (1817)) uvodi pojam tržišta rada, ali ni on ne ostavlja prostora za postojanje prave nezaposlenosti. Nezaposlenost je dakle posmatrana kao lični, a ne društveni problem, a budući da će glad naterati tržište rada u ravnotežu, nevoljna nezaposlenost predstavlja samo kratkoročni izuzetak. S druge strane K. Marks (Karl Marx), koji se bavio i problemom nezaposlenosti, u knjizi Kapital (Das Kapital (1867)) objašnjava da svako povećanje tražnje na tržištu roba povećava tražnju za radom, što za direktnu posledicu ima rast nadnica. Međutim, preduzetnici u takvoj situaciji preraspoređuju kapital u mašine i opremu i otpuštaju radnike koji tako postaju "rezervna armija rada" koja je neophodna i nužna za rast kapitalističke ekonomije, ali biva zaposlena samo u vrhuncima ekonomskog prosperiteta.

Kada je vremenom nezaposlenost postala gorući problem, tada se o različitim aspektima te dugo zanemarivane teme počelo pisati u brojnim knjigama i člancima. O uzrocima nezaposlenosti ekonomisti se nikako nisu slagali. Maltus (Maltus) je smatrao da je osnovni uzrok nezaposlenosti nedovoljna potrošnja, nedostatak efektivne tražnje. Razlog te nedovoljne potrošnje je da bogati često nedovoljno troše, odnosno previše štede. Vilijam Beveridž (William H. Beveridge) je 1909. godine u knjizi: Nezaposlenost: problem industije (Unemployment: Problem of Industry) analizirao teorije nezaposlenosti i poslovnih ciklusa. Osnovni doprinos njegovog rada je u tome da je utvrdio da nezaposlenost nije samo problem pojedinca, te da istraživanja treba usmeriti na nezaposlenost kao pojavu, a ne na nezaposlene osobe kao jedinice. Engleski ekonomista Artur Sesil Pigou (A.C. Pigou) 1914. godine izdaje knjigu Nezaposlenost (Unemployment), u kojoj tvrdi da je osnovni uzrok nezaposlenosti neuspeh usklađivanja nadnica sa opštim nivoom cena.

Ukoliko nadnice u jednom sektoru porastu, npr. zbog pritiska sindikata, više radnika će se vezati za tu privrednu granu i neki će ostati nezaposleni. Dz. M Kejns (John Maynard Keynes) je 1929. godine razvio teoriju multiplikatora kojom je konačno uspeo pobiti tvrdnje ekonomista klasične škole da javni radovi i državna potrošnja ne mogu rešiti probleme, već samo izazivaju inflaciju. Posle Keynesove teorije, nastao je veliki broj savremenih teorija nezaposlenosti, a o nekima će biti reči i u ovom radu.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com